

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi na: se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dolenjska volitev.

V uradnem nemškem in vladnem slovenskem listu čutila je naša deželna vlada potrebo, zagovarjati pravilnost in postavnost dolenjske volitve. Zagovor pa je tako nesrečen in šepav, da bi se pač lahko odgovarjalo z istim izrekom, katerega se tako rada poslužujeta ta dva organa: Si tacuisses itd.

Uradni list trdi, da „nemaemo zakona, ki bi natanko omejeval volilne okolišče omih krajev, ki v posameznih deželah volijo v mestnih volilskih razredih“. Mari uradnemu listu ni znan §. 3. volilnega reda deželnega zbora za Kranjsko, ki se glasi: „Za volitev poslancev iz mest in trgov“ in dalje, da se sploh v vsem volilnem redu govori le o mestih in trgih, nikjer pa ne o mestni občini (Stadt-gemeinde). Izključene so torej vasi iz te skupine. In tako se je na Kranjskem ves čas, odkar se je volilo, ravnalo, in kadar je prišlo deželnemu zboru na znanje da so se kje upisali volilci iz vasi mej mestne volilce, se je takemu nepostavnemu ravnanju ustavil.

Omenjamo pred vsem Vrhniško volitev leta 1867, ko so na Vrhniko uvrstili mej mestne volilce tudi Hrib, kateri je tako rekoč del Vrhniške. Deželni zbor ovrgele je volitev, ker so bili nepostavno upisani volilci, in kar je zanimivo in bi moralo znano biti deželni vladi, Vrhniška občina pritožila se je pri ministerstvu, češ, da Hrib spada k Vrhniku in mora voliti z Vrhniko v mestni skupini, a notranje ministerstvo pritrdilo je deželnemu odboru, oziroma zboru in Hrib ni smel voliti z mesti.

V Višnji gori izključili so se l. 1877 vsi volilci stanujoči v Dednem dolu, Deberniku in Žalni, mej njimi tudi farovž v Peščeniku in neso smeli z mestom voliti.

Državni zakon sklicuje se na deželne volilne rede in določuje, da naj se pri sestavi volilnih imenikov ravna tako, kakor je navada za deželne zbore. In na Kranjskem zakonito volijo v mestni skupini le mesta in trgi, nikjer pa ne vasi. Zakon pa se ne spreminja po nobenih „običajih“, ko bi se tu ali tam res bili utihotapili, tem menj, če se je to zgodilo le na enem kraju, drugod pa se je, kakor zahteva zakon, ravnalo.

Uradni list meni, da zato, ker so tiste tri vasi z Metliko združene v jedno občino, tudi v deželni in državni zbor z mestom volijo. Ko bi to načelo po deželnem volilnem redu veljalo, potem bi se moralo tudi drugod po njem ravnati in nikakor bi se ne smelo zahtevati, da samo za jedno in isto skupino velja to načelo. Tedaj bi pri vseh mestih in trgih, s katerimi so vasi združene, vsi vaški volilci z mestom volili. Oglejmo si nasledke take uredbe:

1. Krško je združeno s 60 kmetскими vasi in ima kot občina 1023 hiš s 5228 prebivalci, imelo bi tedaj najmanj svojih 500 volilcev;
2. Kostanjevica, občina šteje 417 hiš in 2452 prebivalcev, tedaj najmenj s 300 volilci;
3. Ribnica, občina šteje 384 hiš z 2377 prebivalci in kaciimi 250 volilci;
4. Kočevje, občina ima 474 hiš in 3042 prebivalcev, torej nad 300 volilcev.

Pri vseh teh občinah izločili so, kakor to zahteva zakon, k občini spadajoče vasi in volili so le mestni volilci. Samo pri Metliki se je drugače ravnalo. Tam spadajo k občini Metliški vasi: Križevska vas, Sirkov vrh in Veršiče s 34 hišami in 108 prebivalci in le ti so volili z mestom in ravno ti so odločili večino.

Okrajni glavar Litijski pa se je v ravno isti skupini strogo ravnal po zakonu, kajti v Višnji gori ni pustil voliti nekega I. Z., ki je bil upisan v volilni imenik, proti kateremu nikdo ni reklamiral in ki je dozdej pri vseh volitvah z mestom volil, izključil ga je, ker ne stanuje v mestu, ampak v hišici tik mesta.

Uradni list trdi, da so omenjene vasi vselej z mestom Metliškimi volile. Mogoče, da se je zgodilo, nepostavnost pa ne postane postavnost s tem, da se je večkrat „per nefas“ vršila in odpraviti se mora, kakor hitro se zanje zve. Kar se tiče trditve, da nikdo ni reklamiral o pravem času proti sestavi volilnega imenika, da je tedaj zavoljo tega že popolnem postaven, ne zdi se nam vredno odgovarjati. Kajti po volilnem redu sestavlja vlada imenike volilcev in je lahko spreminja še zadnjih 24 ur pred volitvijo, tedaj je poslednja instanca za preiskovanje postavnosti volilnih imenikov državni zbor.

Dalje vprašamo pa slavno vlado, s čim ona zagovarja upisanje podučiteljev v Metliki in Črnomlju mej volilce, podučiteljev, kateri vsaj pri prejšnjih volitvah neso imeli volilne pravic? Reklamoval tudi proti temu ni nikdo, ker se sploh vsak zanaša, da vladni organi volilne imenike sestavljajo po zakonu, ne pa po lastni volji ali pa po „običajih“.

A dolenjska volitev poučila nas je, da se ni ravnalo po zakonu in da bi se sedaj ta hiba, ta nezakonitost rada pokrila s figovim peresom „običajnega prava“. Čemu treba „običajnega prava“, ko imamo za dovolj popolnem jasnih odločeb? Ker pa uradni list v tem ni zadosti podkovan, dovolili si bomo v prihodnji številki, da nekoliko zbistrimo njegov spomin.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. junija.

Predvčeraj se v gališkem veleposestvu voljeni za državni zbor Poljaki: Bobrzynski, Klutki, Benoč, Dzvonkovski, Skarszevski, Stan, Madejski, Vysoki, Grotovski, Levicki, Smarcezevski, Szymanowski, Starzynski, Javorski, Czajkowski, Onyszkiewicz, Hoppen, Dzieduszycki, Romaszkan, Goluchowski in Starzenski. — V državnem zboru bode po proračunu nekega Dunajskega lista 132 levčarjev, 3 demokrate, 4 protisemiti, 24 Koroninijevcev, 40 članov Hohenwartovega kluba, 16 Lichtensteinovcev, 66 Čehov, 60 Poljakov in Poljakom prijaznih Rusinov, 1 Rusin, 1 privrženec gospodarske stranke, 5 Lienbaherjevcev. Opozicija broji, ako jej prištejemo demokrate, protisemite, levčarje, Lienbacherjeve, Koroninijevce in Rusina, 169 poslancev in desnica pa k večjemu 84 poslancev. Večina bi tedaj znašala k večjemu 15 glasov. Ako pa pomislimo, da Lichtensteinov klub ni zanesljiv, vidimo iz tega, da bode v mnogih važnih vprašanjih vlada le s težavo dobila večino. Kar se tiče narodnostnega vprašanja, pa drugače Slovani ne bomo nič dosegli, kakor če nemškimi konservativcem takoj pokažemo, da drugače ne podpiramo njih teženj, nego če oni podpirajo naše narodne terjatve.

Cesar je sankcionoval zakon o rednem in izrednem hrvatskem budgetu.

Kako je ogersko pravosodje, kaže jako čudna kazensko-sodnijska preiskava v Novem Sadu. Nek tamonjšni trgovec zavaroval je svojo zalogo blaga za

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Sedemindvajseto poglavje.

Učilnica.

(Dalje.)

Privoljujejo jih občine, odgovoril mi je; vsi prebivalci vkupe določujejo znesek tega davka; in morebiti je to jedini davek, ki se neprestano množi na največje veselje tistih, ki ga plačujejo. Glede na to točko ni v Amerikancih nobenega strankarstva; vse verske združbe, vsi še tako različno misleči tekmujejo, da bi v naših učilnicah ustanovili najboga-tejše in najboljše preskrbljene zavode v vsej deželi. In seveda, rekel sem, hoče potem vsaka verska družba v učilnici gospodovati.

Ne, odvrnil mi je; temu se bodele morebiti čudili, a nikakoršen cerkven upliv ne sega v to zidovje. Vsakdanji pouk se začneja z Gospodovo molitvijo in s čitanjem sv. pisma; a vsakatero premišljevanje o tem je izključeno. Pouk je krščansk že po duhu in mišljenji naših učiteljev, vendar pa ni

ne protestantovsk, niti katolišk. Tu podajamo otrokom le sredstva iskati resnico, oborožujemo jih zoper nevednost, pripravljamo jih, da bi dober boj bojevali. Verski pouk, pouk v verskih resnicah pridržan je cerkvi in nedeljskim šolam. Na ta način se ogibamo, da mladostnih vesti ne motimo, ter privajamo otroke, da se vsi kot bratje v Jezusu Kristu spoznavajo.

Dobro, a kdo vam je porok za učitelje?

Odgojstven odbor, odgovoril je Naman; odbor, svobodno izvoljen od vseh državljanov iste občine, ki je državnemu odboru neposredno podrejen. Ti odbori obsegajo vse najbolj imenitne moze v državi. Največa čast je vsakemu poklicanemu biti nadzornikom odgojstva. Najodličniši naši državljani n. pr. Horace Mann, Barnard so se odpovedali zastopništvu v zedinjenem državnem starešinstvu, da so voditelji šol v Massachusettsu in Konektikutu ostali. Ali je to mogoče? vzkliknil sem.

Kaj pa je na tem čudovitega? odvrnil je mladi duhovnik. Ali mislite, da v državi, kot je naša, ni vsem jasno, kar srečo in velikost naroda pospešuje? V ljudovladi, v državi, kjer ima ljudstvo vrhovno oblast, moramo premagati nevednost, ali pa nevednost nas premaga in uniči; srednjega pota ni. Da

bi odgojevali narod, ki veruje v resnico ter jo ljubi, našli so naši državniki le jedno sredstvo, in to je njega omika, njega razsvetljenost. Omika stori iz najneznatnišega državljana človeka, dovolj poučenega, da se ne bode dal varati, in dovolj modrega, da sebe samega vlada.

In rešili ste to nalogo?

Da, rekel je, naloga je bila rešena oni dan, ko smo dobili tako dobro uravnane in popolnem brezplačne šole, da ni več očeta, ki se bi drznil braniti, izročiti nam svoje otroke. Ko občina vse preskrbuje, celo knjige, papir in peresa, kdo bil bi po takem dovolj neumen ali dovolj nepremišljen, da da ne bi se narodove darežljivosti okoristil in da bi svoje otroke v nevednost in revščino obsodil?

Nadejam se, odgovoril sem mu, da je v vas vsak obvezan šolo obiskovati. Po tolikih žrtvah ima država pač pravico, ljudi v učilnice siliti. Nevednih živalij pač ne more več v človeški družbi trpeti.

Zavrnilo smo vsakatero silo, odvrnil je mladi duhovnik. Res, da nikakor nismo dvojili o tej naši pravici; a strašili smo se s toli dobrodejno napravo skleniti zoperno naredbo. Globa in ječa bi le pristudili naše učilnice; te ostrosti prepuščamo državam, ki bolj na pokorščino nego na udanost svojih poda-

jako visoke svoto. Ko mu je požar uničil, ova-
dilo ga je zavarovalno društvo, da je nalašč žalgal.
Moža so takoj zaprli in začela se je sodnijska pre-
iskava. Takoj, ko se je to zgodilo, se je začela ši-
riti novica po mestu, da dotično društvo nabira
krive priče proti njemu. Srbski „Narod“ piše o tem
sledede: Omenili smo že kazenske pravde proti
kupcu P. B., pri kateri je udeleženo neko zava-
rovalno društvo. Kakor se nam poroča, zatoženec
že sedi 3½ meseca v ječi, pa še le pred šestimi
dnevi se je izdal sodnijski odlok, da je v preisko-
valnem zaporu. Naši juristi ne vedo, kako bi „krstili“
tako postopanje. Zatoženec se daje kazniška hrana,
kakor bi bil kaznenec, če tudi še ni obsojen. Pri
preiskavi se je upotrebovala prava španjska inkvi-
zicija, dokler ni priča tega povedala, kar so hoteli
zvedeti od nje. Jedna tako mučena priča je zbolela
in zdravnik se je izjavil, da je vsled muk sluh iz-
gubila. Drugo pričo izročili so žandarju, da je pre-
tepe, in le tako je odšla temu, da se je izjavila,
da hoče vse povedati, kar bode zahteval preisko-
valni sodec. Mi ne zagovarjamo nikakega zločin-
stva. Opozorjamo pa ogersko pravosodno minister-
stvo, da so že prej in pozneje v Novem sadu po-
gorele prodajalnice, ne da bi bili koga sumnili,
ali še celo zaprli. V tem slučaju, ko zava-
rovalno društvo išče krivih prič po ulicah in jim po-
nuja tisoče goldinarjev, se pa popolnem protizako-
nito ravna. Mi ne vemo, da bi na Ogorskem bil
dovoljen preventivni zapor, ki bi trajal 3½ meseca,
in bi se preiskovalni zapor še le tedaj dovolil, ko
bi z dotičnikom že 3½ meseca, kakor s kaznjencem
ravнали. Še enkrat izjavimo, da mi ne zagovar-
jamo zločinstva, a tu moramo dvojiti, da bi bilo
kako zločinstvo, ko se je priče najemalo po ulicah.
Mi pa ne bomo trpeli svojevoljnosti, ko vemo, da
je na čelu našega deželnega sodišča mož, ki je
vzvišen nad vsakim strankarstvom. Kdor se čuti
razžaljenega po teh vrstah, temu je pripravljen pi-
sec teh vrst odgovorjati pred tiskovnim sodiščem,
in obelodaniti stvari, ki bodo vzbudile splošno ne-
voljo, stvari, ki se tičejo zlorabe uradne oblasti in
protizakonitosti, tudi stvari, o katerih se misli, da
so ostale tajne! Konci se omenimo, da se je štirim
pričam reklo: „Če tako in tako poveste, bomo vas
izpustili, če ne, bomo pa vas zaprli in postavili pred
sodišče“. Iz tega, kar piše ta srbski list, ki je, mi-
mogrede povedano, ogerski vladi prijazen, mislimo,
da naši bralci lahko previdijo, kako je ogersko
pravosodje.

Vnanje države.

Ruski car pojde letos za dalj časa na Poljsko.
Delajo se že priprave za to v tamošnjih carskih
lovskih gradovih. Domneva se, da car odpotuje od
tam v Avstrijo, da se snide z našim cesarjem. —
Ruska vlada se pogaja s Perzijo zastran gradjenja
strategične železnice od Caricina čez Petrovsk, Baku,
Astar v Rešt, od koder misli Perzija graditi želez-
nico v Teheran. — Rusija je pomnožila mejno stražo
za 64 častnikov, 244 konj in 5782 podčastnikov
in vojakov.

Francoska zbornica obravnava nov zakon
o novačenju. Zavrgla je dostavek, kojega je predla-
gal škof Freppel, da bi semenišniki bili prosti vo-
jaščine.

Italijanska zbornica vzprejela je zakon o
odgovornosti delodajateljev za nezgode delavcev pri
delu s 119 proti 116 glasom. Večina je bila tedaj
majhna, pa še ta se je le tako dosegla, da sta kme-
tijski in pravosodni minister stavila zaupno vprašanje.

Nemški zvezni svet izjavil se je proti uve-
denju dvojne denarne veljave. — Zakon, ki uva-
ja borzni davek, se je uradno objavil.

Angleška kraljica vzprejela je Gladstonovo
demisijo in poklicala lorda Salisbury-ja, da predloži
svojo ministersko listo. Ker konservativna stranka
v zbornici ne bode dobila večine, moralo se bode
razpustiti parlament in razpisati nove volitve.

nikov gledajo. Da se šolski pouk v obče razširi, to
je jedino vprašanje; in dospeli smo do tega odlič-
nega smotra, ne da bi svoboda količjak trpela. Naše
učilnice, odprte vsem otrokom do šestnajstega leta,
privabljajo k sebi tudi največe uporneže. Tako v
Novi Angliji tudi ne najdemo tu rojenega državljanja,
ki ne bil bi v naših učilnicah se izučil.

Vrlo! vzkliknil sem, ta naprava dela kristija-
nom v Ameriki največe čast.

A tudi država ima pri tem svojo korist, vsaj
toliko kot vera, odvrnil mi je. Po tej poti smo do-
speli do svrhe, katere se sovrstniki čudijo. Ker
smo učilnice neprestano popolnjevali in zboljševali,
ustanovili smo malo po malo zopet skupno odgoje-
vanje, ki je bilo starodavnikom toli drago. Naše
učilnice se dovolj razvite, da sina bogatih starišev
za velike šole pripravljajo; a tudi so dovolj pri-
proste, da sina ubogih starišev ne odganjajo in ne
strašijo: tudi so dovolj izdatne, da ga za primerno
mu mesto v človeški družbi toliko pripravijo, da
mu nikdar ni treba zaradi nevednosti zarudeti. Vsa
naša mladina (zapomnite si dobro te besede: vsa
naša mladina) prihaja sem učiti se čitati, pisati, ra-
čuniti, meriti in risati. S tem sklepamo malo pouka
v zemljepisu, zgodovini, prirodoslovju, ločbi (kemiji);

Mohamedansko duhovništvo nagovarja prebi-
valstvo v Suakimu, da bi se obrnilo do turškega
sultana s prošnjo, da turški vojaki zasedejo to mesto,
ne pa kak neveren narod.

Mir mej **Francijo** in **Kitajem** je že pod-
pisan. Sedaj bode začela Francija pogajanja, da
sklene trgovsko pogodbo s Kitajem.

Dopisi.

Iz Trsta 11. junija. [Izv. dop.] Odkar mesto
Trst obstoji, neso tukajšnji Slovenci tako lahko di-
hali, kot zdaj; in ponosni smejo biti vsi drugi Slo-
venci z nami na tej slavnej zmagi avantgarde slo-
venske na sinjej Adrijii. To ni bila več navadna vo-
litev, temveč to je bil „plebiscit“; šlo je tukaj za
to, ali zmaga prava slovenska avstrijska ideja, ali
potuhnela garibaldinsko-italijanska. In glej! zma-
gala je ideja prava, ideja pravovernih Slovencev,
udanih dinastiji in državi.

S ponosom smemo zmage biti veseli! — ma-
kari če bomo nekoliko časa tudi materialne škode
trpeli, priti pa mora boljša doba, in ž njo tudi
plačilo.

Stalo je mnogo požrtovalnosti, dokler se je
vse v pravi tir pripravilo in uredilo, pa saj si bo-
demo sedaj oddahnili. Za hud boj treba velikih pri-
prav in mnogo časa in truda. Še poveljniki se neso
nadejali tolikega vspeha in še dvomili so, da zma-
gamo. Videli so uzorno disciplino, in v dan volitve
so se lahko prepričali, da osobna sovraštva neso
zapreke, ko gre za to, da zmaga čast narodova,
pa ne posamičnika. Reči se mora, da ni bilo treba
avtoritete ali poveljnika, nego vsak je bil četovodja
in vsak posamičen rodoljub je znal in si bil sv st
svoje dolžnosti, ter uneto izvrševal svoj narodni
posel.

Narod slovenski v okolici in v mestu je zvest
in trden. Kadar vidi, da gre res za njegov obstanek,
poda se v boj, naj bode staro ali mlado; in ko bi
kdaj prišlo tako daleč, da bi bilo treba braniti do-
movino z orožjem v roci, bi ravno tako navdušen
hitel za pravično stvar v boj, po vzgledu svojih sta-
rih očetov.

Ni še našega naroda italijanski machievelizem
demoralizoval; trden, neupogljiv za svoje pravice
je naš slovenski okoličan, zanesljiv v najskrajnej
sili, izimši le nekoliko Judežev in izdajic, ki ne vi-
dijo splošnih interesov naroda, nego samo svoje.
Tudi zanje pride moralna kazen.

Veseli smemo tudi biti, da sta se povodom
te volitve obe podporni društvi moralno zjedini-
li, materialno ni treba, in poleg te vesele novice mo-
ramo k slavnej zmagi dostaviti še to, da sta se
predsednika obeh podpornih društev sprijaznila in
v znamenje, da se pozabijo vsi grenki društveni
razpori, podala roke — v narodov napredek in
prospeh.

Slava „Edinosti“ voditeljem in vsem pravim
rodoljubom, ki so pripomogli k slavnej zmagi.

J e ž.

Z Dunaja 11. junija. [Izv. dopis.] Ker vam
že dolgo nihče ni pisal z Dunaja, pošiljam Vam
sledede drobnosti o gibanju tukajšnjih Slovanov. Ne-
davno praznovala je „Slovanska Beseda“ na Dunaji
20letnico svojega obstanka v dvorani I. kavarne v
Pratru. Slavnost bila je dostojna in slovansko pev-

sko društvo, ki je sodelovalo, zaslužilo je ogromne
pohvale. Osobito navdušila je poslednja točka „Na-
prej“ mnogobrojno zbrane članove in goste. G. pred-
sednik društva, slavnoznani slovanski rodoljub grof
Harrach, sicer ni bil navzoč, i v njega imenu po-
zdravil je podpredsednik društva g. ravnatelj Ka-
lendra z navduševalnim govorom vse navzočne.
Za njim govorili so predsednik „Slov. pevskega
društva“ gosp. dr. Lenoch o pomenu in razvitku
„Slovanske Besede“. Vrstili so se potem govor za
govorom, napitnica za napitnico — vse v českem
jeziku. Le jeden delal je izjemo, to je govor Slo-
venca, ki je bil zelo simpatično vzprejet.

Prihodnjo soboto t. j. 13. junija praznujejo na
Dunaji bivaajoči Bolgari Karavelova večer. Pri slav-
nosti sodelujejo pevci „Slovenije“ in „Zvonimira“
ter tamburaški zbor poslednjega društva. Slavnostni
predsednik je g. D. Nestorov, mlad, navdušen
bolgarski rodoljub, ki je na jako dobrem glasu mej
tukajšnjimi Jugoslovani. Prav prijetno mi je, da
smem poročati, o iskrenem prijateljstvu, tesni zvezi
in lepej harmoniji, ki vlada mej našo „Slovenijo“
in hrvatskim „Zvonimirom“. Pri pogrebu prerano
umrlega Zagrebškega vseučilišnega profesorja dr.
Geitlerja, ki se je vršil v Heiligenstadtu pri
Dunaji, peli so nagrobnice pevci „Slovenije“ in
„Zvonimira“. (A propos, Vaš nekolekovani listič pri-
nesel je novost, da je Geitler umrl v Zagrebu,
kar seveda ni res!) — Zadnjo soboto je bila v Slo-
veniji že tretja seja v poletnem tečaju. Zanimanje
za to društvo je prav veliko, kakor kažejo dotične
seje. Pri zadnji slišal si lepo petje in navdušene
napitnice, n. pr. za zjedinjeno Slovenijo, o čistem ro-
doljubju, da mladeži ne gre posnemati rodoljubja ne-
katerih Slovencev, ki sejejo razpor in so pra. a kvar
narodnej stvari. Istinito presenetila je vest, da je v
seji tudi koroški Slovenec, ki je bil navdušeno po-
zdravljen; isto tako dva slovenska vseučilišnika iz
Primorja. — Le vrlo naprej, dragi Slovenijani!

Domače stvari.

— (Nekolekovani listič) ujeta se zaradi
naše predvčerajšnje notice o nekem avskultantu ter
skuša nas sumničiti, da smo si stvar izmislili. Ker
to ni naša, pač pa morda drugih ljudij navada, naj
nevernim Tomažem v Kolodvorskih ulicah povemo,
da je dotični avskultant res prišel vprašat k nad-
sodnije svetniku g. K., zakaj ni imenovan pri-
stavom, ko mu je vender Šuklje to mesto obljubil.
Resnice tega fakta ne ovržejo vsi dozdevni dovtipi
nekolekovanega lističa, kateremu drage volje pošljemo
„abotnost“, „bedastoče“ in druge duhovite opombe
nazaj.

— (Potnike na Velegrad in v Prago)
zanimal bode gotovo zelo znani „Spilberk“ nad Br-
nom. Odbor je zato uredil stvar tako, da bode v
glavnem mestu Moravske toliko postanka, da si
bodo mogli natančno ogledati prostore te trdnjave,
o imenovanji katerih je svoje dni mraz spreletaval
marsikoga. — Tudi zato bode preskrbljeno, da si
potniki ogledajo natančno znamenite trdnjave Olo-
muške. — Ker se je v našem listu po pomoti na-
znanilo, da se je za potovanje treba oglasiti do 10.
junija, popravljamo to naznanilo, opozarjaje, da je
čas oglasiti se do 10. julija.

tudi se ne bojimo otrokom govoriti o naravnosti
in o državi. Pojasnujemo jim ustavo njih domovine;
kajti državljani so. Hvala obilnemu in izvrstnemu
našemu pouku izobražuje se sin milijonarja poleg
sina irskega dninarja. Tam doli vidim hčer Greenovo,
ki se igra z otrokom uboge branjeve v Orehovi
ulici. Tu vlada prava enakost, enakost navzgor,
jednakost, ki povzdiguje; tu se oživlja in ohranjuje
domoljubje in ljubezen do svobode. Uzgajati zarod
je uzgajati narod; to je naše gaslo; in to dela iz
naših učilnic vsem drag in vsem svet kraj.

To je lepo, rekel sem, to je veliko; a ne za-
merite mi še jednega pomišljaja. Ko vi poučujete
otroke prostega naroda, ali se ne bojite, da ste jih
ob enem z pogubno častiželjnostjo navdihnili? Ali
ne spravljate ljudij v človeško družbo, ki so s svojo
usodo nezadovoljni? Ali jim ne vzbujate želj in po-
treb, ki njihov stan presega?

To je, odvrnil je Naman, zastarel ugovor, ki
je v Amerikancih že davno brez vse veljave. Ko bi
mi popustili te mlade ljudi, od tega ozidja se loču-
joče, osnovan bil bi vas strah; a pomislite, da družba
in državno življenje ste v nas dve učilnici, ki se
nikdar ne zaklenete. Najprej si vsi olikani može v
nas štejejo v največe čast in veselje, da poučujejo

in razsvetljujejo sodržavljane. Poglejte le naše zi-
dove, pokrite z oglasi. Ni ga večera brez državni-
škega, znanostnega predavanja. Svetloba nas raz-
svetluje od vseh strani; in dvakrat slep mora biti,
kdor ostane neveden. Poleg tega svobodnjega pouka
si mislite še neprestano delavno cerkev in onih ti-
soč in tisoč družeb, kjer so reveži in bogatini ne-
prestano zjedinjeni, da bi ljudi pridobivali ali jim
pa pomagali. K temu pride še državno ali javno
življenje, ki oživlja vse misli in naklepe ter vse
duše uploduje. H koncu pa pred vsem pomislite na
novinarstvo in druge tiskovine, to je na javno be-
sedu, ki nikdar ne usahne. Ni je cerkve (verske
občine), ni je družbe, ni je skupščine, ni je osebe,
ki ne bi imela svojega časopisa; celo otroci imajo
poseben časopis: „Child's paper“; ta je bil ko-
maj pred štirimi leti ustanovljen ter ima že nad
tristo tisoč čitateljev, katerih najstariši še petnajst
let ne šteje. Kdo se bi ustavljal tej plimi, ki ne-
prestano narašča? Koga ne bi s seboj odnesli va-
lovi naobraževanosti, ki človeštvo boljše bodočnosti
izroča?

Vi ste tedaj narod učenjakov?

(Dalje prih.)

— (Umeščenje župana Ljubljanskega g. Grassellija) bode v ponedeljek dne 15. t. m. dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani.

— (Glavno vodstvo c. kr. državnih železnic) odredilo je o rabi deželnih jezikov tako: Vsa objavljana in naznanila za občinstvo imajo se na progi Trbiž-Ljubljana v nemškem in slovenskem jeziku razglašati. Vsi dopisi in uloge, dohajajoči železniškim uradom in postajam v slovenskem jeziku od strank, samoupravnih oblastev in organov, morajo se vsekdar v tem (slovenskem) jeziku reševati. — Tudi dopisi, ki se odpošiljajo v uradnih zadevah na okrajne zastope (posebno na male kmetijske občine) ali na druge samoupravne organe v takih krajih, kjer je slovenščina jedina v rabi, imajo se spisovati v slovenskem, ne pa v nemškem jeziku.

— (Drugi izlet „Ljubljanskega Sokola“) bo v nedeljo 21. t. m. v Škofjo Loko. kamor se bo „Sokol“ z godbo in zastavo v nedeljo zjutraj odpeljal z gorenjskim vlakom. Službe božje udeležil se bo „Sokol“ v Cerngrobu, kosila in proste zabave pa v Loki. Peveci Ljubljanske čitalnice združili se bodo s „Sokoli“ in bodo napravili popoludne na Štemarjih koncert, „Sokoli“ bodo pa telovadili. Natančneje o tem izletu bomo še prinesli. Ob neugodnem vremenu bo izlet drugo nedeljo.

— (Javna tombola) na korist prvemu Ljubljanskemu društvu za podporo in oskrbljevanje bolnih in onemoglih društvenikov in patrijotičnemu društvu „Rudečega križa“ za Kranjsko bode jutri popoludne ob 1/2 5. uri na Kongresnem trgu. Pred tombolo svirala bode vojaška godba v „Zvezdi“.

— (Serenado) priredilo je slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ sinoči ob 1/2 10. uri o priliki imendana svojega predsednika gosp. Ant. Jeločnika. Okolu 60 pevcev pelo je z navadno preciznostjo tri zборе in sicer: Foersterjev: „Slava Slovencev“, Vašak: „Rožmarin“ in Mangolt: „Moj dom“. Društveniki izročili so po posebni deputaciji predsedniku v priznanje njegovih zaslug in njegove požrtovalnosti krasno sliko katero je slikal g. Zeplichal. — Jutri popoludne pa priredi društvo „Slavec“ izlet v Kozarje. Društveniki zbirajo se ob 1. uri popoludne v društveni sobi, od koder točno ob polu 2. uri odidejo.

— (Premembe v posesti.) Hišo g. Augusta Drešaja v Kolodvor-kih ulicah št. 28 kupil je upokojeni c. kr. polkovnik g. Seemann za 21.000 gl. — Hišo bivšega učitelja g. Leopolda Cveka št. 8 na Stolbi, nekdanj posestvo slovenskega pisatelja župnika Zalokarja, kupil je grof Sermage. — Spodnjo hišo Helene M dvedove, udove Patz, na sv. Petra nabrežji, kjer je bila nekdanj gostilna „Pri treh zastavah“ (zu den drei Fahnen) kupil je s polovco vrta vred g. Janez Goljaš, gostilničar v sv. Petra vojašnici in posestnik na Gorenjskem za 3200 gl.

— (Na Šmarni gori) otvori se jutri meteorološki postaja tretje vrste. Tamošnji, za ta postojel izvežbani cerkovnik prevzel je opazovanje.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 11. snopič. Vsebinsko mu povesti: „Divus“, „Ancula“ in „Prutovski“. Česki spisal Alojzij Jirasek. Poslovenil A. Sattler. Prihodnji snopič prinese povest: „Sila. Po H. Konsjansu poslov. H. Majar.“ „Ljudska knjižnica“ je najcenejše berilo. Posamični snopič stoji 6 kr., s pošto 8 kr.

— (Sudanci) ostanejo v Ljubljani samo še jutri in v ponedeljek, na kar opozarjamo čitatelje, ki še niso videli teh redkih gostov.

— (Ponarejalci kovanega denarja.) Pred porotnim sodiščem Ljubljanskim zatožena sta bila včeraj in predvčeraj izdavalatelj in ponarejevalec kovanega denarja. Odkar je tovarna za ponarejanje bankovcev blizu mesta Vidma na Laškem ustavila fabrikacijo avstrijskih bankovcev, kjer so znali, dasi slabo, ponarejati stare avstrijske desetake, novo izdanih pa ne morejo, nehale so prej pogoste obravnave zaradi izdaje ponarejenih javnih upnih listov. A krošnjariji s ponarejenim denarjem nečejo na Kranjskem svojega hudobnega dela ustaviti in slepijo sedaj lahkoverno kmetstvo ljudstvo s tem, da skušajo izdajati kovane tolarčke, katere delajo iz cina, antimona in bakra, ali pa še iz druge slabše kovine. Predvčeraj bil je zatožen zaradi izdavanja ponarejenega kovanega denarja 36 letni Aleš Štibernik, prodajalec kureline v Trstu, doma pri sv. Lorenca na Dolenjskem. Zatoženi je bil že mnogokrat kaznovan, zadnjič zaradi hudodelstva goljufije na pet let v kaznilnici na Ljubljanskem Gradu. Ob ljuboval je namreč lahkovernim kmetovalcem, da

jim prinese iz njemu dobro znane tovarne avstrijskih bankovcev, popolnem dobro ponarejenih, za malo goldinarjev kar na stotine. Lahkovernim ljudem izleparil je na ta goljufni način mnogo goldinarjev in zadela ga je zaslužena kazen. A komaj je iz kaznilnice izpuščen, dihal zopet prosti zrak, že je bil v zvezi s ponarejevalcem kovanega srebrnega denarja, dobro vedoč, da z bankovci ni več kupčije. Svojo odlično, takozvano generalno poskušnjo hotel je napraviti v Ljubljani. Prišel je v naše mesto dne 6. januarja t. l. in kmalu je bil zbral okrog sebe družbo vedno žejnih postopačev itd., katerih se v našem glavnem mestu, posebno na sv. Jakoba predmestji in pa onkraj Gruberjevega kanala ne manjka. Utaboril se je v gostilni „Pod zelenim hribom“ in že tam je pričel zamenjavati ponarejene tolarčke po goldinarji. Dasi so premeteni kolegi Štibernika spoznati morali in tudi spoznali ponarejeni denar, vendar neso se branili, da bi ž njim ne šli in se zabavali. Precej je bil dobljen voz „komfortabel“ in hajd v Spodnjo Šiško h Kvasu. Štibernik je pridno naročeval in hitro plačeval s ponarejenimi srebrnimi goldinarji. Pri Kvasu jih neso spoznali, tudi prave dobre večerje ni bilo. Voznik je nasvetoval, da odidejo k Ferlincu, tam se dobi okusna večerja. Hajd v voz in mogočno se pelje vsa družba k Ferlincu. Izdal je Štibernik tam tri ponarejene tolarje po goldinarji, ker je trikrat mogočno klical za račun. Od Ferlinca obiskali so Štibernik in njegovi blagi tovariši še več kavarn in gostilnic in povsod so švigali ponarejeni tolarčki za naročeno pijačo. Prvi dan poskušnje obnesel se je tedaj za izdavanje ponarejenih tolarčkov prav dobro. Da ni hotel vzeti prodajalec smodk ponarejenega goldinarčka za smodke, to je Štibernika et Comp. malo motilo, saj so se drugod dobro razpečavali po gostilnah in kavnarnah in celo neki čevljar vzel je za popravo pošvepanih Štibernikovih čevljev dva ponarejena goldinarja za plačilo. A veselje trajalo je v Ljubljani le jeden dan. Natakara pri Ferlinci, Marija Leskovec, pokazala je dobljene ponarejene tolarčke gostilničarju gospodu Ferlincu, ki je iste takoj za ponarejene spoznal in to pri mestni policiji ovadil. Hitro so mestni redarji v gostilnici „Pod zelenim hribom“ na Dolenjski cesti Štibernika in njegove vesele tovariše ujeli in zaprli, ter izročili deželni sodniji. Štibernik je jedini sam običal na Žabjaku, kajti sotovariši pri pijači so trdili, da neso znali za ponarejene novce. Sicer je konečno obravnavo uporabil gospod državni pravdnik, da je natančno osvetlil za neprisežene priče nič kaj ugodne izpovedbe, in mogoče je, da se nekateri izmed njih še usedejo na zatožno klop Štibernikovo pri prihodnjih porotnih obravnavah. Štibernik, mož z navihanimi brkami, je seveda kakor pravi, popolnem nedolžen. Zatožba mu ni dokazala, da bi bil on sam ponarejal tolarčke. Štibernik pravi, da je tolarčke našel na dolenjski cesti tik vojaškega strelišča, zavite v umazan papir. Mislil je, da so vsi pravi pravcati srebrni goldinarji in ker se je bil že prej popolnem upijal, izdaval je je v veseli družbi, ne da bi bil gledal, ali so veljavni ali ne. Sploh ponavlja v jedno mer, da je bil popolnem pijan. Da je izdajal ponarejeni denar tudi po drugih krajih, da je izdal sploh, kakor je preiskava dokazala, 24 ponarejenih tolarčkov, dočim on trdi, da je našel le sedem tolarčkov, o tem „vrli“ Štibernik ničesar znati neče. Porotniki (načelnik g. Alojzij Pogačnik) so krivdo Štibernika jednoglasno potrdili in obsojen je bil na tri leta teške ječe, poostrene s postom. — Včeraj bil je zatožen hudodelstva ponarejanja kovanega denarja 45 letni Tone Kavčič. Ta človek bil je zaradi hudodelstva tatvine in vlačuganja že devetkrat kaznovan. V Lahovčah je pri tamošnjem kovači na nakovalu napravil srebrni goldinar in ga takoj v Lahovčah v gostilni za „jenuš“ izdal. Precej pa so denar spoznali in zatoženca Toneta Kavčiča odvedli k sodniji v Kamnik. zatoženi ne taji, da ne bi bil tolarčka ponaredil, a pravi, da je hotel samo poskusiti, če zna, ker zna marsikaj, celo uro popraviti s „pipcem“. Ponarejeni tolarček hotel je privezati kot izdelek svoje umetnosti na melur za tabak, a v pijanosti ga je izdal. Predsednik sodišča naglašja, da je zatoženi Tone Kavčič jako premeten človek, samouk, in da je v zaporu na Žabjaku iz komisnega kruha napravil jako umetno uro, ki prav dobro kaže. Ko zatožencu prebere predsednik sodišča mnenje cesarskega kovnega urada na Dunaji, katero pravi, da je tolarček slabo ponarejen, odreže se zatoženi Kavčič z besedami: „Gospod, saj ga nesem mogel tako

dobro narediti, napravil sem še le prvega!“ Male tatvine, zaradi katerih je zatožen, prizna, večje pa taji. Porotniki (načelnik tiskar g. Kováč) izrekli so, da je Kavčič kriv natolcevanih hudodelstev in bil je obsojen na dve leti teške ječe.

— (Razpisano) je mesto pristava pri c. k. okrajni sodniji na Brdu. Prošnje do 1. julija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Monakovo 13. junija. Avstrijski cesar pripeljal se zjutraj iz Feldafinga semkaj. Na kolodvoru vsprejela sta ga princa Leopold. Jutri zvečer vrne se na Dunaj.

London 13. junija. „Standard“ piše: Northcote dobil je včeraj zvečer pismo kraljice. „Times“ zanikava Reuterjevo poročilo, da bi bili ustaši Kasalo zajeli.

Madrid 12. junija. Predvčeraj tukaj štirje za kolero zboleli, jeden umrl, v Murciji v sredo 28, po drugih krajih provincije Murcije 32 za kolero bolnih. Severna železnica upeljala je dopolnilne vlake za ubežne.

Pariz 12. junija. Na španjski meji zaukazala se je tridnevna Karantena.

Razne vesti.

* (Nova ruska opera.) V Moskvi se je prvokrat pela nova opera „Uriel Acosta“, katero je zložila ženska, uduva ruskega skladatelja Sjerova. Libreto spisan je po znani žaloigri Gutzkowljevi, samo konec je drugačen.

* (Gluhonemi umetelniki.) V letošnji Pariški „salon“ poslalo je osem gluhonemih, štirje kiparji, štirje pa slikarji, svoje proizvode. Prvi so: Feliks Martin, vitez častne legije in kot tak „hors concours“, Hennequin, Choppin, Desperrières; slednji: Princeteau, ki je letos za sliko „jarem volov“ dobil drugo svetinjo, Loustan, Chéron in Ferry, ki je razstavil dva portreta.

* (Trikrat smrti blizu in vender zaprt.) Kmeta Pavla Petra iz Meskerek v Biharški županiji zasačili so te dni, ko je pri sosedu pod streho jajca kradel. Ker je pretel, da vsacega ubije, kdor mu pride blizu, umakili so se ljudje. On si potem prižge pipo in pri tem začel je goreti pod streho. Tatu začela je goreti že obleka, ko je z drznim skokom rešil se iz ognja. V goreči obleki letel je k vodnjaku in skočil vanj. Vender ni utonil, izvlekli so ga in zaprli. V zaporu se je obesil, a odrezali so ga in potem izročili sodniji.

Tuji:

11. junija.

Pri **Stonu**: Mayer z Dunaja. — Dr. Hecht iz Praga. — Koch, Prohaska iz Grada. — Fuchs z Dunaja. — Pl. Seidl iz Trsta. — Jurany iz Reke. — Lunander iz Celovca. — Ziwny z Dunaja.

Pri **Mateju**: Schulz, Gerstl z Dunaja. — Triebel iz Brna. — Bauer iz Zagreba. — Klein, Hahn, Hermann, Ofner z Dunaja. — Petermandl iz Gorice.

Pri **avstrijskem cesarju**: Hohnberger iz Kočevja. — Zupanc iz Celja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
12. junija	7. zjutraj	739.38 mm.	12.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.20 mm.	18.6° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	740.62 mm.	14.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 15.2°, za 3.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 45	kr.
Srebrna renta	83 „ 13	„
Zlata renta	104 „ 40	„
5% marcna renta	98 „ 75	„
Akcije narodne banke	859 „ —	„
Kreditne akcije	258 „ —	„
London	124 „ 35	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 87	„
C. kr. celini	5 „ 86	„
Nemške marke	60 „ 95	„
4% državne srečke iz 1854	250 gld 127 „ 25	„
Državne srečke iz 1864	100 gld 167 „ 75	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103 „ 40	„
Ogrska zlata renta 4%	93 „ 95	„
papirna renta 5%	93 „ 05	„
5% štajerske zemljišče odvez obilg	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 „ 75	„
Zemlj. obilg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ —	„
Prior. obilg. Elizabetine zapad. železnice	113 „ 50	„
Prior. obilg. Ferdinandove sev. železnice	106 „ —	„
Kreditne srečke	100 gld 175 „ 50	„
Rudolfove srečke	10 „ 17	75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 99	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v. v.	212 „ 25	„

Pohištvo

(356—1)

s krčmo, prodajalnico in mesarijo

na Visokem pri Kranju odda se od 1. julija t. l. za več let v najem. Pri hiši sta tudi 2 lepo zasajena vrta, kegljišče in vodnjak. Ta hiša bila bi posebno pripravna za kakega vinskega ali lesnega trgovca. — Kaj več se izve pri Janezu Pauiču, vulgo Taborji, na Visokem.

J. C. JUVANČIČ,
posestnik vinogradov na Bizeljskem,

ima
zalogo vina v Ljubljani

in priporoča: (281-6)
Bizeljsko vino 1884 l. od 14 do 18 gld.
1883. l. " 18 " 24 "
Dolenjsko rudečkasto " 14 " 20 "
Uzorce p. šilja v sodčkih od 50 litrov in več.

Moje mnenje o ustnih kosmetičnih
sredstvih c. kr. dvornega zdravnika
za zobe gospoda

dr. J. G. Popp-a na Dunaji.

V Budimpešti, v septembru 1879.

Priznati moramo v čast resnici, da vsa zobna in
ustna kosmetična sredstva, katera špekulativni novi
čas prodaja na Dunaji in vseh pokrajinah cesarstva,
pri nas zatemneva in spodriva

Popp-ova Anatherin ustna voda in
zobna pasta in zobni prašek.

Ta kosmetična sredstva postala so neobhodno toaletno
sredstvo, katero se je udomačilo pri vseh stanovih;
sredstva, katera bodo čez deset ali dvajset let ravno
tako zahtevali, kakor sedaj. Naši zobozdravniki so
tako skromni, da nečejo iznači nobenega takega sred-
stva, ker vedo, da ne bi napravili nobenega napredka,
ker so vsa Popp-ova kosmetična sredstva po izreku
naših prvih ogrskih zdravnikov in zobozdravnikov
dobro preizkušena in strogo znanstven rezultat in de-
lajo čast izumitelju s svojim dobrim uplivom.

(323-1) St. Ilko, rentier.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarni J. Swoboda, V. Mayr,
Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri tr-
govcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lass-
nik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar;
na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Warts,
lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Škofji Loki: C.
Fubiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdov-
ščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar;
v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Robiek,
lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Ri zoli, lekarja;
v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Rup-
recht, lekar; v Črnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi:
A. Lebau, lekar.

Ledeniki (Eiskasten)

se prodajo prav po ceni.

Kaj več se izve v Trnovem, Cerkvene ulice
št. 19 pri Ivani Podkrajšek. (318-3)

Daje se za več let v najem mej Ljubljano in
Vrhniko na glavni cesti stoječa (344-1)

gostilna s hlevi,

potem njive in travniki.

Natančneje se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (112-20)

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

dravilja kakor je razvidno iz zahvalnih pism
in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in
trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premen-
javno mrzlico, zabasane, hemerolide, zlatenico,
migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper
gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatlicah
po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348-3) Cena steklenici 10 novc.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdra-
vilni zavod.

Južno železnična postaja:
Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene
kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje
z mlekom in siratko. — Glavno označenje
bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Sajsona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na rav-
nateljstvo. (126-7)

Sudanska karavana,

Mnogobrojni obisk me je spod-
budil, da sem sklenil na mnoge iz-
javljene želje p. n. občinstva ostati s

sudansko karavano

jeden dan dalje, to je

do ponedeljka 15. junija

do 1/8. ure zvečer,

in se more tedaj nepreključljivo

poslednji pot ogledati.

K mnogobrojnemu obisku vabi

podjetnik (357)

MÖLLER, živalski trgovec iz Hamburga.

NAZNANILO.

Najino prodajalnice na drobno

je treba nekaj prezidati in ta poprava se ne dá dalje odlašati, zato nama je že-
leti, da svojo

zalogo poletinskega in modnega blaga

hitro kolikor moči zmanjšava. Iz tega uzroka sva ukrenila, dotično blago od da-
našnjega dne počenši skozi štiri tedne prodajati po znatno

znižani ceni.

Uljudno vabeča na mnogobrojno obiskovanje najine prodajalnice in na
obilna pismena naročila, katera bodeva najsolidneje izvrševala s poštnim obratom,
priporočava se najudaneje.

V Ljubljani, dne 3. junija 1885.

(337-4) KRISPER & URBANČ.

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v
Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor
dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu,
priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in ne-
davno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr.
Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in
druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vse-
bine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdo-
vratnih boleznih prebavljivih organov in zaprtiji vode

ter se pred vsemi znanimi grenicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se
po vseh specerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi
skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da
se zahteva izredno Budimska Rákóczy. (213-9)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Bock-, cesarsko
in eksportno pivo
v steklenicah

(6-24) priporoča
A. MAYER-jeva
trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Prístni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Kloster-
neuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd.
proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva
V 1/4 in 1/2 originalnih steklenicah pod postavno deponirano
varstveno znamko (307-3)

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih
steklenicah in po originalnih cenah. V Ljubljani: pri go-
spodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec
delikates. V Kranju: pri gospodu Fran Dolenz, trgovina
s specerijskim blagom. V Lohci: pri gospodu Jurij Delsin-
ger, trgovina s specerijskim blagom. Na Bledu na jezera
(zdravilišče): pri gospodu Oton Wölling, prodajalec delikates.
Na znamko Vinador, kakor tudi na postavno deponirano
znamko prosim posebno paziti, ker se le tedaj more popol-
nem jamčiti za absolutno pristnost in dobroto.

Švicarija pod Tivolijem.

Usojam si svojim dosedanjim častim gostom in sl. občinstvu s tem
naznanjati, da počenši od četrтка 11. junija se bodo dobivala v gostilnici v
Švicariji vsak dan

mrzla in gorka jedila.

Kosila za več osob se po naročilu pripravijo ob vsakem času.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

s spoštovanjem

IVAN EDER,

gostilničar.

(350-2)

„FONCIÈRE“,

Peštansko zavarovalno društvo,

Letni račun „FONCIÈRE“, Peštanskega zavarovalnega dru-
štva, za leto 1884 kaže

dohodkov . . . . . gld. 6,985.117-31,

izdatkov . . . . . „ 6,817.779-90,

in čistega dobička . . . . . „ 167.337-41.

Rezervni zakladi znašajo . . . . . „ 2,606.406-05,

Popolnoma uplačani delniški kapital je 3 milijone gld. av. v. —

„FONCIÈRE“, Peštansko zavarovalno društvo, pripada torej

po vsi pravici k najbogatejšim asekurančnim zavodom.

V dobi 20letnega obstanka (do leta 1880 kot „Peštansko zava-
rovalno društvo“) izplačalo je društvo nad 23 milijonov gld. za škode.

„FONCIÈRE“,

Peštansko zavarovalno društvo,

zavaruje

proti škodi požara: poslopja, hišno orodje, zaloge
blaga, poljske pridelke; na človeško življenje in zr-
calne šipe proti ubitju ali ulomu.

Zavarovalnina se ceno računa. Zavarovanja na več kot 4 leta prejema-
jo se po posebno ugodnih pogojih.

Škode pregledajo in izplačujejo se takoj in popolnoma.

Zaželjene razjasnil. dajo in zavarovalna naročila vsprejemajo po vseh
večjih krajih nastavljeni opravniki društva.

Na zahtevo preskrbi cenitev zavarovalnih predmetov ter izdelavo zava-
rovalnega naročila vrhovno nadzorstvo v Ljubljani.

Do gg. posestnikov poslopij, zemljišč, zalog blaga, hišnega orodja, zreal-
nih šip itd., kakor tudi do vseh onih, ki bi želeli zavarovati na življenje, gre
topla prošnja, da oglašajo svoja dotična naročila pri deželnih gg. opravniki ali
pa pri najuljudnejše priporočujočem se

Fran Drenik-u,

(352-1) v Ljubljani, Kongresni trg št. 14, II. nadstropje.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.